

مانند پرندگان مهاجر

امام حسن عسکری (علیه السلام) به فرزندش فرمود: «پسرم! نقاط مخفی و دور از دسترس زمین را برای زندگی انتخاب وجود دارد تا امام با آن‌ها که اهل نفاق و الحاد و دشمنی قدرتمند و جنگ طلب مبارزه و جهاد کنند... اگرچه این دشمنان وجود دارند، از آن‌ها نترس؛ زیرا تو تنها نیستی. بدان که دل‌های بندگان خالص خدا، شایسته و به دنبال توست؛ همان‌طور که پرندگان مهاجر با شور و شوق و دسته جمعی به سوی لانه‌های خود حرکت می‌کنند. آنان ذلت و خواری را احساس می‌کنند؛ اما در نزد خدا عزیز و بزرگوارند. افراد محتاجی به نظر می‌رسند در حالی که آن‌ها اهل قناعت و بزرگواری هستند. دین را به خوبی آموخته‌اند و در جهاد بر ضد دشمنان، از آن کمک می‌گیرند. خدا آن‌ها را مبتلا به ظلم کرده است تا در روز رستاخیز بزرگواری آخرت را نصیب‌شان نماید...»

پسرم! از نور صبر در انجام کارها کمک بگیر تا هر کاری را در محل و زمان مناسب آن انجام دهی.

عزت را در اتفاقاتی که برایت می‌افتد، جستجو کن تا ستوده شوی

ان شاء الله

ظهور نزدیک است؟!!

رضیه برجیان

پر کنند! اما حیف... زهی خیال باطل. تنها چیزی که مطمئناً

اتفاق نمی‌افتاد همین یکی بود روایت داریم ظهور وقتی اتفاق می‌افتد که کل دنیا پر از ظلم شده باشد.

پرسید چی شده تو فکری؟ گفتم داشتم فکر می‌کردم کی امام ظهور کنند بیش‌تر ذوق زده می‌شوم؟ ۱۰ سال دیگه، ۲۰ سال دیگه، ۲۰ ماه دیگه، ۲۰ روز یا ۲۰ دقیقه بعد؟!

گفت: مگر نظر سنجیه؟!

گفتم فکر کن که هست. نه نه اصلاً نمی‌خواد فکر کنی... می‌ترسم به جای ذوق زده شدن قبض روح بشی!

آن زمان که گذشت و فکر کردن من هم به نتیجه نرسید. اما حالا یک چیزی را مطمئن هستم... ظهور برای آن‌هایی که خودشون را برای یاری امام‌شان آماده کردند و منتظرند؛ نزدیک نزدیکه. آن قدر که هر شب با این فکر بخوابند که شاید نیمه شب امشب امام‌شان ظهور کند و آماده‌اند با شنیدن این خبر همه چیز و همه کس و همه کار را رها کنند و بروند تا در کنار امام‌شان باشند. برای بقیه هم ظهور آن قدر دوره آن قدر که جایی توی برنامه‌های زندگی‌شان برای ظهور و پر شدن جهان از عدالت نیست. برای همین هم خیلی به این موضوع فکر نمی‌کنند که چه کاری عادلانه است و چه کاری نیست.

راستی فکر می‌کنید ما چند درصد بتوانیم به این سرعت همه چیز را بگذاریم و برویم؟ فقط یادتان باشد ظهور خیلی برای منتظران نزدیک‌تر از آن است که نیازی به این مستندها و تأویل بردن‌ها داشته باشند و برای نامحرمان هم دور است؛ خیلی دورتر از آنی که با هیچ خبری نزدیکی‌اش را با تمام وجودشان حس کنند

انهم بیرونه بعیدا و نراه قریبا.

احتمالاً سر و صدای مستند ظهور نزدیک است به گوش شما هم رسیده. نمی‌دانم از کدام دسته مخاطبان بودید؟! آن‌هایی که با تعجب پرسیدند واقعا؟! یا آن‌هایی که ذوق زده شدند؟ یا کسانی که دنبال یک آدم مطمئن گشتند تا بپرسند: فکر می‌کنید درسته؟! البته هر چند سال یک بار این جور تحلیل و تأویل‌ها از نشانه‌های ظهور و روایت‌هایی که در این زمینه داریم مطرح می‌شود. دفعه پیش یکی از دوستان می‌گفت خیلی از حمله آمریکا به عراق ناراحت نیستیم، تازه یک کمی هم خوشحالم و در مقابل چشمان گرد شده من ادامه داد: آخر میگویند حمله آمریکا به عراق جزء نشانه‌های ظهور است! گفتم می‌دونی که از نشانه‌های قطعی ظهور حرکت یک لشکر از ایران به سمت عراق است، آن هم فقط چند ماه مانده به ظهور و توی این شرایط بین‌المللی ما نمی‌توانیم برویم کمک مردم عراق و افغانستان، و آمریکا را بیرون کنیم. مگر این که آمریکا به ما حمله کنه! نظرت در مورد حمله آمریکا به ایران چیه؟!

داد زد: نه نه!! خیلی وحشتناکه...

داشت از تصور حمله آمریکا قبض روح می‌شد... خوب شد عزرائیل اون جا نبود تا ببینه آدم‌ها برای قبض روح شدن هم همیشه به او نیاز ندارند و برای افراد بزدلی مثل این شخص شنیدن حمله آمریکا حتی به صورت فرضی هم کافی است!

برای این کار خندیدم و گفتم پس مرگ حقه، اما برای همسایه!

موند چی بگه، من هم موندم... تنها با یک فکر که توی سرم چرخ می‌زد که تکلیف ما که با شنیدن حمله آمریکا قبض روح می‌شویم، وقتی آقا ظهور کنند چیه؟ قراره برویم کمک‌شون با آمریکا و اسرائیل بجنگیم یا...!

یا شایدم بد نباشه امیدوار باشیم آقا وقتی بیان که فرعون‌های قرن ۲۱ (امریکا و اسرائیل) ناغافل نابود شده باشند و صد البته هم هنوز از فرعون‌های بعدی خبری نباشه تا جای قبلی‌ها را